٩٦١

مسود صکاک در عام و ماه و کاه سواد رساله

الهداد و دود مواد آوده

اول املاء کرد الهداد ہمام
ده صد و ده وصل دو عالم

واد داده کلام مدح امام
مهر و مه که مسام سر آمد کام

م م م م
م م م
م

معمور سحر کرد او روح دل آرا
مسرور دلم کرد دوا دار دلم را
محرور دلم را دهد او راح مورد
مهوام دم مهر کسل طرهٔ دلدار
طوام دها دم دهد او کام دل آمال
سه را کمر هاله دهد طرهٔ او دام
موعود واعطاء امام امم آسا
مودود صمد مالک سردار محمد
سه صمد رسما امر اسد حمله مطر مهر
محمود همه دور و همه عهد و همه عصر
ملک کرم مهر و صلاح و ورع و حلم
مملوک کرمها و را مالک املاک
مامور در مکرم او امر در عالم
معلوم دل عالم او سر دو عالم
مردود اهل حاسد او در همه عمال
ممد دل او در که امداد ملک وار
مادام که اسهار دهد مهر همه ماه
ممد صمد اعمال و را در که اسهار
محروس ملک ممد داو همدم هر کار

موعود مسا داد مرا راح دل آرام
مصروع سرم داد مرا مرهم آلام
معلول سرم را دهد او مرهم سرسام
مووام سر سحر کر ممد دل کام
مهوار دما دم دهد او کام همه عام
مل را کلهٔ سکر دهد مردم او دام
مطموع حلم داد مرا در دل و در کام
ماواء الوالامر و را ممد اسلام
مدار عطا مهر کرم محور اعلام
ممدوح همه روح و همه صدر و همه کام
ملک دل مسعود در آمده مادام
مسئول عطاها و را حاکم احکام
محکوم امور در او داور حکام
مورود در مکرم او ممد علام
محروم عمل کاره او در همه اسهام
مکرم در او در که او رار رسل دام
مادام که احلام دهد ماه همه عام
مکرم احد احوال و را در که احلام
معصوم حمل همدم او همره هر کام

مدام آسوده دارد وصل او دل
مراد لدار هر دم کرد آگاه
مکرمکه در دار اعالم
محمّد کو امام ده دوم دهر
معلا آمده امر او همه ملک
محمّد وار همواره او مع الله
مکمل آمد احمد سا در احوال
محمّد اهل داد و اهل امداد
ملک آسا دهد او در اهر ماه
محمّد وار دارد دل در آگاه
مراد روح هر دم داد امداد
محامد را در او مصدر کار
مدار امر او هر ملک عالم
مطاع امر او هر ملک و هر مصر
مصور کرد مدح او الهداد
مدام اکرام او را کرد کارا

مدام آماده دارد لعل او کام
مرو در در که هر اهل سمسام
مساکاه و سحر که آرا حرام
مسما آمده در صدر اعلام
مدار عالم و ماوا را اسلام
موصل آمده در وصل ما دام
مصدر آمد ادم سا در اکرام
محمّد اهل رمح و اهل صمصام
ملک وار او رد اصلاح هر عام
محمّد وام آورد دم در اعلام
مرام صدر هر مه کرد احکام
مکارم را دل او مصدر کام
معار عمر او هر دور اعوام
ملوک اهل علم و اهل اعلام
مرصع کرد در لعل الهام
محصل دارد و حاصل آر هر کام

مدار اعدا او الا که در دار
مده جا داو الا که سر سام

مارا که روا کرد سما کام دلا آرام
المدد دوم
ما مول دلم داد سراد وصل دلارام

هم ورا را دهد مراد بدا
در همه علم راه او عالم
در همه عمر دل دهد او کام
اکمل آل مرسل احمد
امر و اسم رسم اهل عدد
داد کرار وار داد عطا
حارس صرح او سماک رماح
مرگ اعدا او سهم رهوار
کرد ادراک راه او معلوم
داد مر مور عدل او آرام
هر سحر که دعا او مه و سال
کرد کار آله هر دو سرا
طالما طول امر او دو دهر

هم امم را دهد مراد ارم
در همه حس ورک او محرم
در همه همه دل دهد مرهم
اکرم اهل آدم مکرم
در همه ملک و دهر کرد اعدم
هم عمر دار عدل کرد اعم
عامل در سما عطا ره دهم
سام حساد او هلاهل سم
هر معماکه دهر کرد اهم
در سر مار سم مهالک دم
مر الهداد آمده ملهم
سرمدا کرد امر او محکم
اطول الله عمره اسلم

همه اعدا او کرد و اعور
همه احساد او کل و اصلم

مرا ما مول در راه دل آرام
موصل کرد مسرور دل آرا
مروح کرد دل را راحل دار
موکل کرد در ور اهر دم او سحر

الدہر
ادل

مراد روح ما داده دلارام
مدور کرد صراح دل ارام
معطر کرد دم را عطر کل دام
مسلط کرد مورا هر که او دام

احمد احد مرا آله صمد — که مرا داد در که موسم
وصل درگاه مکرم دو سرا — سرور ارحم و سرا اکرم
ممد دهر مکرّم اسلام — عمدهٔ عهد عمده عالم
داور داد گر محمد راد — سرور ده دوم امام علم
که در عمدهٔ سر حرم اعصام — مطرا در آر سپهر و ماه کرم
مصدر کام اهل ملک و ملل — مصدر کار اهل علم و علم
اکمل و اعدل و ملوک دول — اورع و اصلح و صدور حرم
داور مصر و ار مهر درو — ملک روم وار عدل و همم
گرد او مهر امر کل ولاه — داد او حصر حکم کل حکم
هم رسد در همه علوم رسل — هم در دهر همه عدو اهم
در همه ملک داور او اکمل — در همه مصر عادل وارحم
او اساس عماد صرح هدا — در همه وار ملک در ارحکم
او دهد هر دو ملک عالم را — همه اصلاح هر دو در طارم
در دل او در دل مهر صلاح — در سر او کلاه علم و حلم
در ادا کلام او همه عمر — لم رود اسم لا و ما او لم
در احوال او هوا و آله — گرد اعمال او و لا رحکم
در همه درک حس او آگه — در همه حس درک او محرم
کام اعداء او همه احوال — ماه آسا مدام هر دم کم
امر درگاه او هلال آسا — هر دم و هر که اکمل و اسلم

امداد که اهل ورا در همه اطوار	صمصام ورا کرد اهل معسکر
در کام دل و صدر دم و روح الهدا	در مدح دعاها ورا روح آله داد
داما کلام گهر مهر و مه داد	کار او همه سمط کمر آموده کاله داد
کامی که در طرح کره کرد و مه داد	صدر و لوله ره داد دل سطر اکسر
مادام که در دهر هوا دو حصه هر دار	هر سال و ماه موسم گل در همه ادوار
در دهر سر اسعد او در همه کردار	هم عمر دراز اطول و هم کام و همه کار
هر گاه صمد ممد او در همه اعصار	هر حال ملک اعصم هر مورد و مصدر
هموار کرمها و مدد هر مه و هر سال	دارا و صمد همدم او در همه احوال
هر گاه سما ممد او در همه اعمال	هر کار احمد محرم او در همه آمال
اعدا همه کاره او کور کر لال	کرداد همه حاسد او اصلم و اعور

وله

موسم گل عطا عطر ارم	همه گلها دو حصه داد اعم
طره گل هوا معطر کرد	حلها داد اطلس معلم
که دهد لاله را کسا احمر	که دهد سرو را ردا و اهم
هر سحر سور وصل گل صلصال	گرد آواره دور آدم دم
هر مسا در دل گلا ارواح	دمد آسا هر روح اسدا اسحم
دم عطار عطر سارا را	گرد گلها کوهسار عدم
روح سردار ورد مر هر کس	سور دل کرد و حصه مر هر هم
هر که آرد گذر سوی صحرا	کام گل حاصل آرد او هر دم

(۱) کم

سردار الوالامر دول سرور عالم
معمار همه ملک مسدس در عالم
اکرام در مکرم او داد ورا را
در صارم او کرد سما مهر سمارا
هر مصدر او کرد حرم اهل هدا را
در مهر و هم همسر او ورد کلم آمد
در کام هدا اسدهٔ او کام دهم آمد
هم سهم دل حاسد او سهم سم آمد
صالح اگر اصلاح ورا کرد دسم دم
در لوط در املاک عدو کرد دهدم
در هود عدم کرد در عاد دگر هم
در دهر علا کرد سما علم و عمل را
محسود ورا داد اسم در دو محل را
در کام عدو کرد سم آلوده عسل را
در کوه معلا اگر او حمله در آرد
در راه هم رهوار سحر که آرد
کوسام دگر نام هم آورد که دارد
آرا گمه اهل دل و اهل همه کار
ماوا سر کل سر مورد او را

سالار الوالحکم ملل داور عالم
ماسول دل هر دو سرا راد دلاور
اورا رسد ره کام دل هر دو سرا را
در طاس لوا کرد علم سعد سما را
هم مورد او کرد سر اسلام ارم در
در علم و کرم سهم او لا ولم آمد
در سام عدم صارم او مادم آمد
هم سهم عدو کرد صمد سهم او ساور
او داد عمر وارد هر در همه عالم
او همسر داود ورا کرد مکرم
او همسر کرار عدو کرد مکسر
درگاه ورا مصدر و ماوا ملل را
مودود ورا کرد عطا ملک دول را
در هامه سرور دحسک کرد مسمر
در حال ورا کرد و مدر کرده کدارد
هر لمحه دو صد کرد در و سهل کمارد
همسر اسد الله سر کرد اسد در
درگاه ورا کرد احد در همه کردار
هم مصدر او کرد صمد همدرد و همدار

امداد کم

درگاه کرم در همه عالم سمر آمد
دوهم سر سرو دار عمر سر در عادل
در مکرم اعلا در و هم در عادل
هم صدر دل ارا و سر مصدر عادل
دو صدر دو کام ده در هر دو سرا راد
اول حکم اهل امم صدر احاد
او داد سر ده اسم کلام صمد امداد
دوهم اسد الله که در اعلام امم او
در صدر او دار رسول اهل حکم او
در علو همه اهل همم اهل همم او
در مسلک کرار و در گوهر آرا
هم هر دو مه ماه دل و مهر سما را
هم هر دو دل صدر رسول دو سرا را
دانا کلامم که در کام دلم را
لولو گهر دم آمود طعم را
اما سکال دلم آموده علم را
موود و صمد مالک دادار محمد
در علم عمل همسر و سرکار محمد
اودار سد امداد دل اسرار محمد

در راه ورع در همه ملک امده آمر
معمار دل هر دو سرا داور عادل
هم محمد و الا سر و هم سر عادل
هم اهل اسا و مه سرور هر سر
در صدر رسول دو سرا هر دو داماد
دارا در راد او در دهر اعدل امداد
صد ده سه احد سلک صور کرد مصور
دانا علوم آمد و اسطار حکم او
در معرکه اعدا صمد مالک هم او
در هر همه اهل کرم اسم او همسر
مسلوک ملل کرد صمد سالک هر ارا
هم هر دو سر صدر رسل اهل مدارا
هم هر دو سرا اهل امم مهر سر اودر
در سلک دعا داد کره اهل امم را
سر مدح امام ده دوام همه را
در سلک دو مصراع سه که گرد سطر
گو عدد عمر دار و داور محمد
در علم و کرم همدم کردار محمد
هم در دل و هم در سر در ساعد در سر

گر وصل دل آرام دہد کام دلارام
ور ورد دل او راہ دہد واہ دا اسلام
ممدوح صمد صدر رسل احمد سردار
ہم صدر او آمادہ لک صدر ک اطوار
طٰہٰ سر او داد کلہ عمّ کہ روا ر
روح صمد آمود اگر طارم معمور
در دودۂ او دو گروہ دو سہ ما حور
سرمد لصمد حمد کہ ما دام وہم صور
آدم اگر او رد ور ارا ہمہ اسما
در سمع کلام صمد ار مرسل موسا
حمد الاحد مرسل ما علو محل لا
اہداء سلام صمد روح سہ معلم
ارسال درود ملک و حور ہمہ دم
اوراد دعاہا دل و روح دو عالم
در مدح او وا او کام گراد دل
الا کہ در رہا دہد آہا سرا دل
اما رسد او ل کہ دو ہزار سعادل
در صدر سماء او در مدح سر آمد
او ہمدم اسرار رسول اہل سر آمد

ہر کام کہ دل گرد رسد در دل در کام
ہو ر دو دل آمادہ دہد مرسل داور
کو علم کمر دادہ دو والطور کمر سار
ہم صدر او آمودہ ما دو عمک او را
اعلام الرحمٰن سہ ہم مکور
دادار دو در گرد دہد ر طارم معمور
در امر در آورد ہمہ گرد صمد دور
مر مرسل ما گرد سر ہر رسل سمر
او داد ہمہ دل و روح صور ہا
مسموع کلام آمدہ در طور معلا
ہم گرد کلام اسمع ہم ندا گرد کسر
اعطاء دل و روح او را داد مسلم
اصدار او دا او دار او را ما دم
وارا د وصول دل او دال کسر کر
کا کرام دہد ہر ہمہ را مدح کسر اول
آرا ہمہ اہل سر و اہل علا دل
در صدر سکال آدم و در مدح مصدر
کا ول در اسلام سر صدر در آمد
ہم در کہ اکرام سر کل سر آمد

در طاس سنگ ہر ورد ہوا گرد معلم
ہر لولو، لالہ لالہ کہ علم آمودہ مادم
مگر داد ہوا سال دگر ہمسر موسم
در موسم گل گرد عطار دد و سرارا
ہر دوحہ در آرا، دم آسودہ درارا
ہدہد کہ سلام ارم آورد ہوا را
ہر کس کہ در آورد سوء ساحل صحرا
کہ ساعد دلدار کلو کرد گل آسا
کہ گرد صدا رو دسر اعطر دل آسا
صدآہ کہ در موسم گل ہمدم ہر گاہ
ورمحمل آمودہ رہ آورد کہ درگاہ
او گرد دوا عمہ کہ در آورد سوء راہ
درداکہ مراد ورسما کام عدو داد
در سود دلم آورد کرہ و ہم دد مو داد
در ہمع دگر سود دلم آرام کلو داد
کوتاہ دل آرام کہ در موسم ہمسر ور
ہم کام دہد طالع او مطلع دل سور
او ہمدم دل ہر دم دل رادم او دو
ہر گاہ کہ رو کرد سور راہ دلارام

کہ احمر و کہ اسود و کہ ہمرواو ہم
در موسم گل داد عطا دوحہ عالم
کاما سال گل مرصع درو کوہسر
کلہا، سحر صلصل ہر مصر و سرارا
طاوس کہ در کوہ دہد اکراہ صدارا
سردار ہما کرد کلہ دار مصور
آرام کہ آمودہ محلہا، دل آرا
کہ کام دل آرام ملک آورد در آوا
گل داد ہوا طعم صلا راح مدور
احرام رہ آورد صدا داد سحرگاہ
مہوار سوار آمدہ در مصدر درگاہ
ہر لمحہ دلم گرد د وصد آہ مکدر
کارام دلم ملک دگر طالع رو داد
او کو دگر آمودہ دگر محرم کو داد
در کام دلم آہ الم کرد سراکر
ہر دور دہد راح مسادر کہ مسحور
ہم دام دہد ہالہ او وسمہ ہر حور
او ہمدم او سار دلم ہمدم اکثر
ہر گاہ مراد ہوا در ہم اسر سالم

دردِ الا او راه سرِ سعد سعود
صمد را سماء او حور را ارم کرم ودود
همسر وده داود دهد کام وود و د
سرمه حور دهد کرد سهم او سهم او
سور روح وملک صرح ارم طایرام او
در دار حمل مهر ملک واهم در آمد
در کام ورا سود دل ارام در آمد
در دار دو در سوسم گل آمده هر سو
که کام دهد واصل گل ساعد در رو
که مسک دهد سره هر عاطر آهو
هر ملک ورا هور سما عطر ارم سود
در مرحله دهر دل هر همه آسود
در دوحه هر ملک سرا ستر عطر آمود
هر ملک هوا گرد سر ور ره گله وار
که در دل گل روح دهد روح صمد وار
که حور ارم وارد هر حله کهسار
اسطار سحر در کمر سرو کمر واد
اراه گل لعل اگر لعل و دره داد
هر مهره احمر که سحر کرد کمر داد

را را علا راه او آسا اسمه دهر سعود
صرح اسما راه او ورد ملک اعلا درود
همدم داور سوساد رو واصل اعدا
هاله ماه درد گلک عطار دوم او
مطلع سعد سما طارم همه مسلم او
در عرصه هر ملک دگر عالم در آمد
کام سود هوا دهر ارم دار سر اسمر
هر سال سه ده حور سر کرد همه کو
که دام دهد واله دل ساحر هر مو
که در حرم هره در آر دو دم اعطر
هر دوحه گل دوده عود ارم آلود
در طارم هر ملک دهد هر همه را سود
گلها ردل ارا او دل ارام مطهر
هر سو کمر دوحه کمر داد کمرسار
که همدم روح امل دهد دوحه هر دار
که صور ملک وار دهد هر دک وهر در
ده رار رسا در گل لاله گهر داد
مرعرا اعلا سر ارا او دگر داد
در کار گه سدره دهر ماه مسکر

کو در اعمال در احوال در دلال و حکم
سرور اہل ملل اہل دار کردار
عامل راہ لوا ماہ سما عامل کار
اسد رعد سلح رعد سماک اسلح دار
صدر دارا اہم مصدر داد اکرام
سام کرار کہ مہام عمر عدل ہمام
صالح و ہود ہم آدم و موسا کلام
سرو صحرا ملل لالہ گلہا کمال
گوہر سلک مکارم در آرا کمال
حرم احرام اکا سرارہم آرا کمال
طالع سعد او اسما مسما مسعود
گاہ املاک عدو اسلح او رعد عمود
کارہ امر او مرد و در حمد و درود
سر مو ما روح ہامہ آرا صلاح
کلہ کام حکم معدہ الا صلاح
لحم و دہا کرم سرہ امعا صلاح
اسم او کرد صمد سرور اسما ہمہ
مطلع مہر او آرا ہوا ماہ ہمسر
علم او مدرک اسرار دل و راہ ہمہ

ہمسر صدر رسل آمدہ در صدر علا
داور صدر دول صدر علما اعلادا
مالک مہر علم مہر عطارد اسما
مطلع مہر کرم مہر سما طاس لوا
سرور حکم محمد اسد اللہ حسام
لوط داود و داؤد احمد روح اللہ امام
ملک روح صور روح صمد وصل عطا
لعل کہسار دل لولو دریا کمال
رود دریا رسد احمد کہ اعلا کمال
صرصر اہدار حما سد صور اہد امر مرا
سدہ را داد او ما و دار سرا کل حدود
گاہ اہدار حسود او ہم او صرصر ہود
طاوع حکم او محمود دل مدح و دعا
دل و دہا ہم سا عدد رکہا صلاح
را دارا ہد اہمد دل آسا صلاح
در رحم داد مصور صور او آدا
ہمسر اسم رسول اکرم اسما ہمہ
ہمسر مہر و مطلع مکرم الا ہمہ
ہمسر علم صمد عالم سر دل و دعا

دم لک عاس صمد طاس دو لک کل دار
سال لک دور کده دور دو لک عهد کدار
صد لک احصاد کرور ارسله احد سلام
صد لک آمار کرور احصله احد سلام
صد لک ادوار کرور اماله احد سلام
صد لک الحمد سورهاء کلام علام
صد لک احماد کلمها مدام علام
صد لک املاء الهداد سلام علام
لاعدد اهداء سلام صمد اعلام مدام
لامر اصدار صلاء لک اکرام مدام
لادر املاء الهداد دل الهام مدام
گرد هر که الهداد کداء در او
در دلم آمده اعلام علاء در او
که هم او و دهم اول اهل سراء در او
داور دهر محمد سر اسلام امام
هم سر صدر که ده دوم اعلام امام
هم در اهل صمد در همه احکام امام
اهل سر دار دل سرور سالار امم
آمر امر دو ملک اهل او الامر دو هم

کاه لک ماه و سال ماه دو لک سال اسحار
عهد لک عصر کسل عصر دو لک دهر کرا
صد لک املاء کرور او صله احد سلام
صد لک اطوار کرور آمله احد سلام
صد صد روح و دل صد راه و کل هوا
صد لک مداح سمر اکرام علام
صد لک اوراد دعاها دوام علام
همه کرد او دل و روح محمد عهد ا
لاحد ار سال درود رسل اعلام مدام
لا ز داور او دعا ار امم اعصام مدام
صدر او دال او و الاد او کرد او دادا
املاء مدح او آموده دعاء در او
املاء مدح سر صدر وراء در او
هم سر کل او داء صمد در کرما
در ره عدل سر و در ره اکرام امام
هم در سه دوم اهل امم اعلام امام
هم در اهل رسل صدر صمد در امرا
ده دوم اهل امام اوسط دور اهل حکم
مالک دار دو در امر دو دار اهل علم

حصهٔ وصل سحرگاه و مسا مهوارم
حاصل وصل که درحوصله دلدارم
سال و مه گرد مه مهر کسل مه وارم
وصل دلدار که هر دم دهد آرام دلم
که دل سود دهد وصل او سودا دلم
همدم و همسر و هم ساعد و هم راه دلم
هر گراراح دلارام دل آرام دهد
کام دلدار که در سمع دل اعلام دهد
لعل دلدار دراد رار در کام دهد
همدم مهر کله سرو کمر حور آراه
گهر لعل دهد لاله سود آراه
همه هر طرهٔ او عطر دم سار آراه
صدر رسالا رسل احمد محمود آله
سرسر دارا حکم سرور مودود آله
سر او اعلم علم و حکم آمود آله
مهر الحمد دل و ما الکسر
لولو طم لعمرک در لولاک مطر
لعل لک صدر رک کهسار دعم کهر
ملک هر دو سرا مالک املاک دودا

گرد محصول همه کام دلم دل دارم
حور دمه وار مه مهر کله همو ارم
گاه آلاء ارحم داد آراء سما
کام دل روح دهد صدر دل آساء دلم
که گل سود دهد روحهٔ سودا دلم
همدم و همسر و هم ساعد و هم راه ورا
صدر دل روح دهد ملک دلارام دهد
در همه در همه دل مرهم دل کام دهد
گهر و لعل طم آراء و در دل ما سا
ارحم آراء حلل داد همه حور آراه
حلهٔ لاله دهد لعل سر حمر آراه
همه هر عطر رسول صمد آسا گل آرا
دل او گرد صمد داد دمور دود آله
در او گرد احد اسعد مسعود آله
دم او اکرم مهر و کرم آما دو هدا
سرو حسم کله لاله حسم کمر
هور دو الطور سما و مطر ص دررر
طم ما دو دعک اسطار لال طا
هر دم او امر و را داد مطول آمار

ہر کرا داد سما کاہ مساعسر اہم
دم موسا سحر سحر مسا مار آورد
در سکر سکر وار صحو دل اسہار آورد
عمل وار دہر صدر در اصدار آورد
ملک ملک سحر کہ دم سور دہد
کرہ ہر دہوا صرصر محرور دہد
درم مہر مسا سکہ مسحور دہد
ہمدم آورد مکر ہور سحر روح صمد
در سحر کرد مکر عسکر مہ کور رصد
ہمسر ہور سحر کاہ مکر حور رود
فللہ الحمد کہ دلدار دلارام مرا
ہمدم روح دہد مرہم آلام مرا
ہمسر حور دہد روح ارم وار مرا
موسم وصل دلارام عطا کرد سحر
ہمسر ہمدم دلدار مسا کرد سحر
در ہموم دل ما سور طلا کرد سحر
وصل دلدار ہمہ کام دلم حاصل کرد
ماہ را ساعد او لمعہ او کامل کرد
راح را مرہم او سکر عمل عامل کرد

دل او داد سحر روح صلا اسہلا
در کہ طور سما ہور عصا دار آورد
در دل ہمسر دم ولولہ در کار آورد
اہل حاصر ہر ملک دعا کرد ادا
در ہمہ ملک ملک دار دم صدور دہد
دو ہمہ ملک سما لالہ محمور دہد
صرہ مسک ہوا طرح دہد سام طلا
کہ دل مردہ احلام مسا روح دہد
کہ ہمہ کاہ سحر ہمسر و طواط رہد
کہ حللہا دہد ارا ہمہ ملک عطا
در سحر داد دل طلوع دل آرام مرا
کل مل وام دل آرام دل و کام مرا
ہر دم و ہر کہ و ہر حال دہد سور مرا
وعدہ ہمدم دلدار روا کرد سحر
ہمسر محرم اسرار مرا کرد سحر
کہ طلوع مہ ما در سرا داد دوا
ہر ہوا را کہ دلم کرد ہمہ واصل کرد
ہور را طالع او دل حمل حامل کرد
ور در طرہ او عطر ارم کرد طلا

عمل مه که سما گرد ورا را معمول
هوس همدم دلدار سما کرد وصول
در گلو کرد سما مرسله لعل گهر
کاسه سام علم کرد مصور در سر
کرد در صدر کسا صدره اماده درر
در سر ملک مساوا طلسم احلام
سکر احلام مسا همسر مسکور مدام
طره دهر سما کرد مطر اکل وام
سره صدر سما مسک ارم سود رواح
دود عود مسام دهر آلوده رواح
محل راحله هر مرحله آلوده رواح
عسه ملک دار ماه سما لامع گرد
عسکر ملک سما راکه مسا واسع گرد
رمه مه که دم گرگ در ره طالع گرد
اسم وصد گر که دم صلصل هر گاه دهد
عکه سار گر آوا سحر گاه دهد
دم طاوس گر اداء دل آگراه دهد
ملک معمور سما مهر سحر گرد ودم
هر اداء دمسا که احلام الم

حاصل ملک مسا حصه او گرد حصول
اهل وصل در آرام مسا گرد روا
اسوه داد مسا ساعد او را محور
کمر لولو لاله عسلم آمود کمر
داد اداء مطا معلم الماس روا
در دل اهل ورا کرد مسلط آرام
سر اسهار در راه داد مسا کل مسام
سلسله داد سر دور مساء هوا سا
گرد دهاء سر دهر دل اسود رواح
داد سوداء دل اهل مسا سود رواح
مورد مصدر دماء واهمه مصر و سرا
عسعس سطح سما رمح لوا ساطع گرد
در مصلاء سحر هر همه را راکع گرد
رهد آسا کله ملک ملاء الاعلا
راه اسلام دل اهول آگاه دهد
در دل اهل مسا سحر سحر راه دهد
دم او در که اواد هد آراء همسا
صدر را علاء مه آراء سما کرد عدم
همه را گرد سحر کام دل او مرهم

کلام کام دلارام او کلام آله
سواء راه دل او صلاح اهل اهم

سر اهل عور راسرمه ملک هرگاه
دوراه را او محل گردد ردو که سوسم

محل مرحله گرد دره عسا گراو
محل معرکه گرد ره وسم ادهم

دعا و مدح در سعد او دوا اکام
مدام گرد عطار و روح را صمد طهم

دوا دهد دم او در علال عسر هدا
روا دهد او در کساد ملک سهم

دم عطارد کلکم کلام سحر حلال
در اصطلاح ملوک الکلام گرد علم

صلم کلام دلم سلکها هر مصرع
در مرصع گرده که هر مکلل سهم

کلام گرد که ما کلم الور اطمرا
مصور املا در مدح داور اکرم

که دکلو که سمع گر مرا کردار د
محل مرسل اکرام دل ودار اکرم

همه سواء دلم در حصول کام رسد
رود علال دلم عسر و دو گرددهم

گرد گرا حکما علما و علا ما
دوام دار رسل وارد او در محکم

ره دو ملک ورا حاصل اکمل مواد
عدو امر و رواده و مار در درهم

دوام کاره احکام او دو ملک اعور
مدام حاسد درگاه او دودارا صمم

ذرود اهل دل و کام و صد درود مرا
رسا و صدر معلا او و آل او سلم

المسمط (۱)

هر کوکه بود گرد مدار کهسار
طالع دو در عصر ملک دگر گرد مدار
اهل اسهار عصر گرد سطح سرا دلدار
عاطل مهر اگر ملک دگر گرد حلول

کله ماه سماد او مهر دهر معاد
مطلع کاه مسا در دهر او در مسار
هر کس اسود و مراد ما هم سما علمها
آمرراه سما داد ورا را معلول

عمل مه

همه او و آل محمد آمده محمد دل
مدار هر دو سرا کام کار اهل ورا
اساس مسرح ملل اصل دو حد اسلام
سوار ساعد اعلام او رسل گوهر
ملاک مطاع اسد معرکه عطارد کلک
دوام حامد درگاه او آله و رسل
همه کار او سما ورد کام او محروس
همه سواد اکرام او حصول مراد
رماح ساطع او سهام داد حاسد را
ادا او رمح دام عدا و دهر ساکه
کرار سد که دهر کس سما هموار
آله هر دو سرا عمرهٔ اکاسر دهر
همه حمالک اهل دو ملک داد امام
اسد معارک صمصام او حمل کردار
صداع حرس و اهل را همه او دهد دارد
طلوع طالع مسعود او رسول آسا
طلسمهای عدو را عصای موسی وار
عطارد عده او سر دو دو دادا اسلام
حواس ما او در موهم همه سر اکه

هم او سما و رسل آمده محمد دم
سواد اهل هدا ما لکه دو در طارم
عماد سطح دو دل عمرهٔ علوم حکم
سوار عسکر امداد او سما مسلم دم
سماک رمح سما حکم مهر و ماه علم
همه ره ماوح اکرام او ملک همهم
هلال کرد و سها در لواء او معلم
همه مکارم او در اداء او وصول کرم
حسام لامع او کرد کار کاره کم
سهام دل را دم همهم دم هلال همم
مکر حواصل درگاه او دو کمه اطعم
در مصعد او کرد سر هدا محرم
حروس محمد اسلام مکه وار عصم
همه ره دار دمر کاو را اسد همدم
علال کام هوس را همه او دهد همه هم
درد و ملک عدو کسر دار کرد هدم
حسام ساطع او کرد هر همه اعدام
اداء او عدو او مر حسود کرد رحم
حساس سر او در او هم همه اعلم

درود اللہ احصاء ملها و حصاء | رساد روح و دل هردو سرور کرم

سلام هم عدد مها و هم عدد سوها
دها و روح دل و روح هر اهل کرم

مطلع

که آمد اهل ورا ما امام اهل حکم | که آمد اهل ندا را همام اهل حکم
که حصر کرد الو الامر را در امر ملل | که مهر کرد الو الحکم را در امر اهم
که امر کرد رسل دار هر دو ملک ورا | که عدل کرد عمر دوار هر دو ملک اعم
گرا رسد که در ارا دهد مواد و سه راه | گرا رسد که اهم را دهد سداد و دوم
که سرور ارواح اللہ دار داد اعمار | که سرو عهد اسد اللہ دار کرد ههم
که دار داد و همه احوال مرسل احمد | که دار داد و همه اعمال آدم اکرم
گرا آل صمد که ملوک دو ملک | در اکرم او کرد سر مدا محرم
که ملک دار دو سو سامال احمد دار | که ملک دار دو او دام هو همم
گرا امام الو الامر و مهر کرد آله | گرا همام الو الحکم کرد حکم
که سرور املاک روم دار داد امداد | که مرا هم رسل مصر و ام داد حکم
که هر سحر دهد او مار سوار اهل هدا | که مساعد و اعسار سلم اهل الم
که داده دار دو سلام در دل هر رس | که داده دار د اصلاح در سر هم
گرا و را امر ملل هر دو ملک کرد امام | گرا و را امر رسل هر دو دار کرد حکم
امام ده دوم اهل دو عم عمد کو | هم اهل دال سه ره آمد و علوم همه هم
مطاع امر الو الامر داد و عماد دل | سه ملوک الو العصر اکرم عالم
سرود سو صد مهد هم و عم احمد | سر عهد مدد ملل همه سرود هم آدم

همه او عال

رسد که املاء کلک دو سر دهد آرا
دو صد رکامده هم صهر و هم ودود رسول
احد مراد و را در عطاء مالا مال
که داد هر همه را هر دو ملک در دو دور
دوم عمر که در اسلام امر او هر ملک
در امر عهد او هر ملک آمر اسلام
سموم حملهٔ او ر عدو از سور آسا
دو دل و دو دو دو دل کرد عدل او
دگر دو داور اسلام و مصدر اکرام
هم اهل داد و هم اهل وداد هم داماد
احد مدار و را سرور اکارم دهر
ورا رسد که دهد [illegible] لعل و گهر
دوم سماک سلیح دار دهر عامل کار
هراس لطمهٔ صمصام او اسد سگ وار
سداد هر همه در سلک کلک او مملو
دو اهل دودهٔ او کامده اکارم دهر
هم امر ملک و را هر دو آمده اعدل
امور هر دو سما طالع و را مطلع
سطوع هر دو علم آمده او ام الامر

سواد مدح دو سردار مرسل اکرم
هم اهل ستر امور دو ملک و هم محارم
همه عدو دو ملک حصول کرد درم
مر آل آدم و حوا عطا ردود هم
امام داد صلا امر الصلاه اسلم
هم اهل مملکه مامور کرد و هم مسلم
و مار داو عدو را مسود کرد عدم
حمام همهم را سود کرد همدم رم
که هر که سر دم آمد رسول را محرم
در او هر دو سرا در سرا اهل حرم
سر اکاسر اسلام و داور احسم
ورا رسد که دهد صرها مال و درم
امام اول کرار سه در عالم
اسامه در کله کاو کرد حارس هم
سواد هر همه در کلک سهم او معلم
دو ملک دار دو در اهل صدر کرد حکم
هم امر اهل هدا هر دو آمده اعلم
[illegible] هر دو صمد ممد دو ملک اعصم
[illegible] ور اهل [illegible] ملوک اهل علم

کرا عماله لولاک و صدر رکٔ صدر لاک | کرا رداء لعمرک آله کرد علم
کرا رسد که دهد امر او دوام مداد | کرا رسد که دهد حکم او دوام حکم
کرا رسد که دهد سرور امور او مدا | کرا رسد که دهد مراتم مرادارم
کرا دوام رسل هر ملک کرد اکمل | کرا دوام ملل هر دار کرد اکرم
رسول داد مهر رسل محمد کو | وما محمد الا رسول مهر حکم
محمد اهل ورا احمد اهل سما | رسول هر دو سرا مرسل دو در طارم
دل او اهل الم اسرار | سرا او اهل المص اعلم
دور حسام او والسطور مهر کرد آله | دو سر لواء ورا حق کرد طاس علم
کساء صدره حم صدر آمود | رساء ساعد طسم داد علم
کلاه داد الر مکر طه | عمامه کرد الم طره عمم
حمول کوه حکم او کمار دکاه | طوال دور سما امر او کمار ودم
هما محامد درکاه او دهد هر کاه | حواصل آسا طاوس سدره را طعم
مدام دارد طاوس سدره ورد دعا | هما مکارم درکاه مرسل عالم
حرام کرد صمد هر کس امر او همه را | کلام او را سحر حلال کرد علم
امور احکم او داد مر سما احکام | که داده در دو سر ملک را حکم محکم
مرام هر همه در طوع امر او محلو | مراد هر همه در سلک حکم او معلم

رسا درج دل در درج او سلام صمد
رسا د سوی سر و سر او درود اتم

درا مدحه صمد مدح کرد کار حکم | مطلع | که امر کرد صمد مدح او مرا اهل اهم

ابلهکم

امام ملک کلک کرد او در الا مدح — سواد کرد که ما اسمعوا کرم العام
دور سر اسرار اهل علم ادا ل — درود و اطوار اهل دل اعلام
همه مرصع احکام اهل دم دل آرا — همه مکمل اعلام اهل دل احکام
همه مطهر او را اصلاح اهل هدا — همه علا در اسطاع اهل اعلام
همه مطالع او ماه دار طالع سعد — همه مصارع او مهر دوام ولائح عالم
کلام سحر گر ما طلسم کرد مگر — که طرح داد کلمها داد دلها در لام
سماک گرد عدم همسر کلام آرا — همو هم وصل صهد داد همسر هر کلام
روا مدار مراد همو هم عسر مراد — که امر مالک ما مصر عسر کرد ادام
مصور الملک احسا کما و عسلا ما — مدام دار و داد او در الواحکام
در اسطاع وحمد حمدم ملک سحر دها — در امر و صدر و در مکرم در اماد ام
که هر سحر دهد آواز کام امر صلاه — که مسا دهد اعلام سر رکوع و سلام
دما د سور دل آسما ز کام او داد دار — رسا دکام دل امال و حصول مرام

درود روح آله و سلام روح رسل
رسا د صدر او معد و دعسلم هر دو مدام

(۱) مطلع

که داد صرح دول را اساس هر طارم — که داد سطح ملل را عماد هر سلم
که کرد حصر و را امر او در هر مرسل — که کرد حصر مدا حکم او در امر اهم
که مهر کرد رسل را در امر کل ملل — که مهر کرد ملل را در امر هر ملل هم
که آرد او همه احکام مرسل داود — که دارد او همه اعلام مرسل آدم
که از رسول الوالامر دهر کرد آله — که از امور اولو الحکم ملک داد حکم

ره محمد اول درآور اسلام
محمد اول دارا اهل ملک و ملل
محمد اول محمود حمد و همسوار
محمد اول آمد وراء کل رسل
امام اهل سه راه و امام اهل سه علم
امام اهل هدا و امام اهل اسم
امام روح آله امد و محمد دار
طهم لاآل همه کوه حکم کو سهر علم
عمر معاول و کرار دل محمد علم
محمد اهل ودادو محمد اهل سداد
محمد اهل دوال و محمد اهل طلال
محمد اهل سما محمد اهل عسلم
همال مرسل حوا هم آمد و معهاره
هم اهل مرد آله هم اهل درد آله
هم اهل کرد صلاح و هم اهل کرد سلاح
هم ادد و ملک ورا اهل و هم دو معرکه سهر
اگر منظر ده هداو درار ماد و کاه عطا
مگر هوا و هدا مال کام هر مسم [illegible]
مگر که کلام عطاه ور سوم اطوار او

(۷)
مطلع

دم محمد دوم کراره علام
دوم محمد آراد کل اهل سلام
دوم محمد مودود مکرم ما دام
دوم محمد آمد وراء کل امام
امام اهل دو ملک و صدور هر دو کام
امام اهل لوا امام اهل حسام
مرام روح آله آمد و محمد دوام
کل کلاه هدا ورد دلاله اسلام
ملک مطاوع حور احرم و حرم اعصام
محمد اهل مراد و محمد اهل مرام
محمد اهل وصال و محمد اهل سلام
محمد اهل محل محمد اهل مسام
همال مرسل سارا هم آمد و مطعام
هم اهل حال آله و هم اهل وال امام
هم اهل ماد هدا و هم اهل علم کلام
هم اهل کلک دو سر صدر هم دو دو صمصام
عطاء او و هدا مال هر دو ملک آرام
مراد هر دو سرا او و هم همه اعوام
سواد کرد که هر اهل کلک دار اعلام

امام

درامر علم صمد عالما کمار سکال
درامر امر احد عالما کمار اوهام

درامر علم ولا عالما مدار سه راه
درامر حلم ولا وارع او و مرحله کام

درامر علم ورع حاصل آر طور صلاح
درامر حلم مدا حاصل آر طور ملام

مراد کل علوم آمده احد او لال
مرام کل عمل آمده صمد اعلام

حصول علم اله آمده درامر مراد
وصول امر رسول آمده درامر مرام

دگر علوم بها و آمد دراه هدا
دگر امور محا کامد آمده در احکام

دگر علوم همه آمده در صمد مکرده
دگر عمل همه آمد دمه آله حرام

دگر علوم همه حمد اهل او لا حمد
دگر امور همه دام اهل او لا دام

دگر علوم احمار اهل علم احمال
دگر امور کل آهو مراهل که دو و کام

دگر امور مراهل عمل دمار دمار
دگر علوم مراهل علوم سام مسام

دگر عمل همه مکار عامل لاکار
دگر علوم همه آگاه عالم لاکام

دگر علوم همه وهم و سهم عمال
دگر علوم همه سد و سده علام

دگر علوم همه آمد معطل اعمار
دگر امور همه آمد معلل اسلام

دگر عمل همه مسمار اهل امر اسمار
دگر علوم همه اعلام اهل علم آلام

دگر علوم همه آگاه عالم دل گاه
دگر عمل همه مهر سام حاصل دل سام

دگر علوم همه اعلال اهل و معلال
دگر عمل همه سام اهل او رسام

دگر علوم امور آمده بدور صدور
درامر هر دو محمد سر صدور کرام

محمد اول هر امور کل رسل
دوم محمد مهر صدور کل امام

دہاد روح و دل ہمہ دو اہل روح دوام

مطلع (۵)

در آدہا دروار الاحد رہ علام
مرو مرد و دردار دگر رہ اسلام

ہلم ہلم دروار الحرم کہ دل را
مدو مدو دردار الحرام کہ احرام

ہلم ہلم دو دم لا الہ الا اللہ
دہد دہد کل اسلام آلہ کل دام

دو دم دو دم مطر لا الہ الا اللہ
کرا کراء دم لا در آلا لا م

رود رود علل دل اگر دم عامل
دواد وار دو دم کلمہ را دہد درکام

کسل کسل دم علم و عمل سوا اللہ دال
مہل مہل دم در دوہ لہ ہوا اللہ کام

دہد دہد اسد دل دم ہوا اللہ حال
در دور دودہ دل اگر سوا اللہ دام

مدہ مدہ سر دل را سوا اللہ امر سکال
مکو مکو دم دل را سوا اللہ امر کلام

رہد رہد سہ دل در طلوع مرکب دم
رسد رسد اگر او در سماء او دل سام

محل محل کہ در آورد دوسہ ہوا الم کل
کدر کدر سہ رہ دل ہمال را دو کام

مدم مدم دم دل را اگر ہوا اللہ دال
الا الا ہو معکم آلہ کرد اعلام

مرا مرا کہ در آمد ہواء ہو در دل
ہوا ہواء دل آور دصدر کاہ امام

امام اہل ورا او امام اہل سما
امام اہل ورا او امام اہل امام

مطلع (۶)

دلا در امر امام او را در امر امام
دوام دار در امر آ امام امر امام

در علم امرد عمل حاصل آرا امام اسا
در امر علم و ورع حاصل آر مرسل دام

دو دم در امر امام آر در سہ رہ ادلال
دو دم در امر امام آر در دو علم اعلام

در امر اہل عمل امودہ دار دل ہموار
در امر اہل دم امادہ دار دم ما دام

سکال مدح در مرسل معلا صدر — مدام هر دم و هر حال حاصل آرمدام

رسول احمد محمود کرد کار صمد — سرود واحد سرور درعلام

سمار محور لولاک دهر لک صدرک — مه سماک لعمرک مطلع اسلام

سر ملوک ملل مالک الوالادوار

سر صدور رسل مرسل الوالاکرام

مطلع (۲)

دل مرا که رواکرد کام دل اسلام — وصول کرد عملها راه دار اسلام

حصول کرد همه حصه سراء سرور — عدول کرد همه حاصل سراء ملام

سرور سمع سرم دور کرد رد سرود — مراد کام دلم محو کرد کاس مدام

همه هواء طمعها دهر کرد عدم — حواس او همه رهوار حرص کردم رام

وراء کرد همه کارها مطاکردار — امور مصدر دل صدر وار کرد امام

وداع داد دلم کل وردها مرا — مگر که ورد درود رسول اهل کرام

همه کلام مرا محو کرد کام دلم — مگر که مدح در مرسل الوالحکام

محمد احمد محمود طاهر طهٰ — رسول مکرم مودود عالم علام

امام مرسل اسلام اهل صدر رسل — ودود همدم علام اهل وصل مدام

مطر مراحم وداد دل وسما ادرار — اسد معارک مدرار دهر و رعد حسام

اساس صرح دو دار اصل دوحه دو سرا — عماد مطلع دو عالم سه آل اهل مرام

دل رواء الٓمٓرٓ دراع — سر کساء الٓمٓصٓ اعلام

مه سماء الٓرٓ وصٓ سحر — کل کلاه الٓمٓ وعسم الکمام

سماء محور طسٓمٓ وطٰهٰ مهر — سماک رامح والطور حمٓ اعلام

همه کمال ملک دارد در امور صلاح
طمع مدار گدا سار در هوا، حطام

در امر مرسل دارا، دهر داور ملک
مطاع دار دل و صدر و روح ساعد و کام

رسول مکرم ما و دعاگو محمد راد
که آله همه داد و کرد کل امر سلام

سر عمامهٔ لولاک صدر لک صدرک
دل رواد لعمرک معمور علام

مطلع (۲)

الا و لا که عمل را کمال علم امام
مدام دار عمل در وراء علم امام

حطام دهر که مردار گرد مرسل دهر
مدار حرص و اهل در هوا او سگ دام

عروس دهر که دارد همه و را و اماد
گر او وصال دلا سا دهد مراد حطام

و داد دهر سر کل سوء همه مرسل
مراهل حرص و هوا در کلام داد علام

کلام مرسل علام کلکم راع
و کلکم مسئول در امر کرد احکام

طهور طارم اسلام را اساس آمد
مدام دار ممهد مؤسس اسلام

مدار سمع سر اماده در سماع سرود
مدار کاس دل آلوده طعم رطل مدام

دم سهو رد لا حاصل آر کاه سحور
که در مرور همه عمر کرده احلام

عدو در راه که وسواس دل دهد هر گاه
دمار و ر الاحول ورد گو در کام

دگر سموم هوا کور کرد مسر دم دل
عصا، علم و عمل در صراط دار امام

سوام وارده معده را مراد طعوم
سوام وارده در هوا، اکل حرام

مرادها و هوا در گدار و در همه کار
مرامها و هوس دور دار و در همه کام

دم هراس و اهل هر دو دار همدم دل
ره صلاح و ورع هر دو دار همره کام

درود و صد در رسل در دوار کو مه و سال
ادا و حمد و صمد صدر کام دار دوام

هر دم که مدح او دلم آمود در سواد … ماموره کرد کام دلم اطلاع دعاه

ما دام کاهل رالع اسلام در دو ملک … اعلام وار اکعواد لهم ادام الصلواه

در صدر ملک سلمه الله سر یدا … امداد کرد کار صمد کل سال و ماه

علام کرد کار احد امر ع الامور … هر وعده امام دها دام آل و حاده

کرداد کل حاسد او اصلهم در دو ملک … کرداد کل کاره او اعور سه راه

مطلع اول

مرا موصل در گاه عالم علام … که طلوع سحر داد کام دل الهام

محل صدر دلم وارد وصال آله … ورود کرد در هل دار مرسل علام

وسار عوا کهم آگاه کرد سر دلم … کهم و ما امروا داد صدر دل اعلام

مراد حاصل اعدا عدوک امر آله … حصول کرد مرا اصطلاح اهل کلام

سرور صدر رود دلم طالع و هو معکم … طلوع کرد محل سماء دل مهوام

صدا در که علام در مسامع دل … در آمده که الا سالک ره اسلام

محل صدر مده راه کام هر دو سرا … کل مراد کلا حاصل آرد احد کام

حصار کرد صمد لا اله الا الله … در آر دل را در عرصه حصار مدام

دل امم حرم الله اسم کرد رسول … کمار در حرم الله ما سواه حرام

طهور داد سلاح امم رسول احد … سلاح مهلک اعدا مدام دار امام

عماد سطح ملل آمده ادا صلاه … عماد سطح ملل را روا مدار اهدام

سماع احول ره کام صلصل اسم آله … کلام وحدک اعلام داد هر سو عام

کدام کام دل آرام کاهل راه سلوک … دل و دود صمد را حرام گر آرام

هر سر که رسم وصل در او وصول کرد — الا در صمد همه در ها عطول کرد

هر اهل دل که آمده در طور او مطاع — در دو در هر سه طور سه ره را رحول کرد

هر کو امام وار دو بم کرد اهل کار — الهام کرد کام دل او رسول کرد

هر اهل علم کامده در گاه او دو کام — در طور هر دو علم و عمل را حصول کرد

هر دل که در امور امام آمد اهل را — او هر همه امور سوا الله عدول کرد

در هر کدام دل که در آمد هسواء او — وصل صمد محل دل او حلول کرد

در هر کدام سو که در آمد امام ملک — در کسر کوه سد همه دلها سهول کرد

در هر کدام مصر که آمد رسول وار — اسلام کل کام همه دل وصول کرد

در هر کدام ملک که آمد امام و سر — اطوار اهل دل همه دلها حصول کرد

در هر سه راه طور امام اسهل آمد او — هر کو در امر دار دو در دل ملول کرد

در وصل کرد کار صمد آمد اهل کام — هر کس که سور طاهر او را اکول کرد

در هر دو مصر که سر کرار دار داد
در هر دو ملک عمر اعدال آرداد

ملها لک دو ملک مله سالک همه راه — در حال او وصلوا در اعلاء اصل کاه

مله محمد دو مصر که مله کرم دو ملک — در حال سار عوا سو در گاه اهل راه

مله اهل علم و اهل عمل سلمو الا امام — در طوع کل امر همه دو رهرو داه

هر کو مطاع امر امام آمد او امام — موصول کرد کام در اکرم آله

هو دود و هر سل آمده مسعود کرد کار — هر دل که طوع کرد در امر و علاه

مکروه هر دل آمد و مردود هر مراد — اکراه کرد هر که در اکرام سر داه

هردم

هر همدم او همسر اسد الله اهل دل
هم اکمل دو ملک ورا هم دو ملک دال
هم همسر او همدم آدم که علوم
هم در مرام اصل دل آماده در مدام
هم اکرم صدور ملل هم سر ملوک
احراس لص وهم سوا الله در صدور

هر همسر او همدم روح الله اهل دم
هم اعدل کرام دو دار اهل هر دو هم
هر همدم را و همسر داد و دور همه
هم در مدام وصل دل اموده در عدم
هم ارحم ملوک دو دل هم سر امم
اعلام عام داده دو دم کرد او علم

در صادر امر کرد دم لا اله را [illegible]
الا الله امر وار دگر اهل راه را

رو سار اهل دهر الا کامل راه دل
دلها اهل علم در دم اعلموا امام
سمحا مهر دو ملکه لله در کم
حکام اهل حکم اسلام اسلموا
کو مرد اهل ورد که درد دل امام
کو مرد اهل علم که علامه سه عالم
کو مرد اهل راه که سالوک هر سه راه
اهل سلوک کو در دل اسلک لسالکه
مهدوم کرد ملکه دل هر که امر او
کل اهل دل الا که اکرکاه الصلاه
هر حال لا محال دهد مکرم آله

هر ملک داد اهل هدا راه و واه دل
اعلام کلکم ملکوا ادا رواء دل
در حال او در کوه که داد وصلاء دل
کاهد امام عالم اسلام سالار دل
معطاء مر هم آمد و اهل دواء دل
اسلام کرد همدم مرسل علماء دل
مسلوک کرد سالک هدا و رها دل
کو حسن اهل دل دهد اعما را دل
معمور کرد وصل صمد در سراء دل
صلوا و سلموا الکلام و دعاء دل
امال کل کام هدا در هواء دل

هم در سواد راد محمد در و سداد

سماله آله محمد امام ملک
ابداله سار محمد صراط و وصل
اعلاه امره سه عمل در صدور دهر
موصول کرد کام دل او مدام وصل
در صدر گاه اهل صلاح او همام عصر
هم مورد رسول احد اهل کام صدر
هم او سراعادل دار العدم سرا
هم او دوم محمد آمد و راه دهر
هم او سر دلاور اهل مراد دل
اعلام ده علامه در گه دوار دهر
معمار هر دو ملک الو الامر سر دوم

والا له و راه محمد امام ملک
اعطاله مدار محمد دوام ملک
اسماه اسمه سه علم در کرام ملک
محصول کرد کام دل او مدام ملک
در دور گاه اهل سلاح او صمام ملک
هم مصدر وصول صمد اهل کام ملک
هم او سراکا سر دار السلام ملک
هم او محل ده دوم آمد امام ملک
هم او سراکارم اهل مرام ملک
مورد و دکر مصدر دار الحرام ملک
آمد الا صدور دو ملک امر عام ملک

اهل اسم هلال مه سر دوم امام
کرده طلوع مطلع اسلام مهر وام

الحمد الصمد که امام الو الامم
هم عسکر آله مدد هم دم لوا
هر علم رسل دهادم او در امام کل
معلم لوا او علم مرسل آله
هم داور اکاسر صدر الو العلوم
سردار اهل سد طه و حم

اهلا و سهلا آمده امسال در حرم
هم عسکر رسول صمد هم دم علم
هر هم ملک دهادم او در دو راه هم
مملو مرام او عمل واحد حکم
هم سرور اعادل صدر الو الحکم
سالار اهل دوده طس و عم

صکاک دار ملک دل اهل هر سه راه — حکاک وار مهر سر اهل هر سه کام
هم اکرم صدور دول مصدر درا — هم اعدل ملوک ملل مورد امام
در دار امر اهل ممالک سهم او ملک — در دار حکم اهل معارک سهم او اهتمام
اعلام داد همسر احمد ره و صلاح — آگاه کرد همدم آدم ره ملام
هم محو کرد روح و دل و هم ود و درد — معمور کرد وصل صمد موصل مدام
هم اکمل دو ملک علا هم دو ملک حط — هم اعلم دو راه دهم و هم دو راه کام
اسماله اله سماکا سمه — اعلاله کصدر معلا مع المرام

حلاله الصمد کم کملا محمد
اهالاله لاحد کاو دا محمد

هم اهل ملک و ملک محمد هم اهل آل — هم اهل امر و حکم محمد هم اهل دال
هم اهل سکر و صحو محمد هم اهل محو — هم اهل سهم و رسم محمد هم اهل آل
هم کرا اهل کرد محمد هم اهل درد — هم مرد اهل درد محمد هم اهل حال
هم در کرا را محمد در حکم — هم در مراد محمد در وسکال
هم در کرم همال محمد سر کرام — هم در هم همال محمد سر معال
هم همسر کلام محمد که سلام — هم همسر امر محمد که و همال
هم مهر امر اهل محمد در و علم — هم مهر و صدر محمد در و کمال
هم صدر راه همال محمد رسل معاد — هم سر او همال محمد صمد مآل
هم در صلاح عدل محمد سر طلل — هم در صلاح عدل محمد سر دوال

هم در سداد داد محمد در و مواد

اما ورای مدح صدور الو الکمال
آل رسول را دہم اراء در سکال

سردار آل مرسل و کرار اہل دہر
کامد دو صدر اہل ملل سرور معال

ہر دو مہ سماک ملل محور ہدا
ہر دو سماء مہر دو دل مطلع کمال

ہر دو دل و سہ روح رسل مردم و ملک
ہر دو سر صدور دو دار اہل ہر دو دال

ہر دو اساس صرح علا طارم دو در
ہر دو عماد سطح کرم سلم دو دال

ہر دو ہمام مرسل روح احد اہل امام
ہر دو ہمال مرسل داؤد اہل آل

ہر دو سر سلوک در او لال راہ دل
ہر دو سر ملوک در اوار ملک و مال

سعد السعود کلک عطارد دہد مداد
مر مدح ہر دو ماہ ملل دودہ ہلال

ہم ہر دو ہمدم دم موسا کہ کلام
ہم ہر دو ہمسر احمد کہ وصال

طہ دو دور صاد احد اصطلاح عد
ادراک اول اسم ادا کرد ماہ و سال

احمد عامر اسم دوم داد اطلاع
لا عد کرد در وسط کاہ سعد حال

ہر دم سلام اہل ورا ہر دو را رسا ر
ہر کہ درود اہل سما ہر دو را رسار

ہر گہ کہ مدح آل رسول املاء کلام
امودہ کرد کلک دو سر سلک در کام

الہام کرد در دلم اعلام کرد کار
آہا مدح اہل امم دہ دوم امام

سردار اہل ہر دو سرا سرور دو ملک
سالار ہر دو دار دہ در ہر دو در ہمام

دادار اہل صدر ہدا اکرم ملل
داراء دہر اہل ورا اکرم کرام

صالح رماح داؤد احمد لوا علم
روح اللہ علم آدم و موسا عصا حسام

صعلوک مالک اہل ملوک اکمل الورا
سالوک مرسل اہل سلوک اکرم الامام

گرده صمد لعمرک در سر کلاه او   لولاک داد صدره به احمد رداء او
هم مهر عود علو سما کرد امراد   هم ماه او دعاء او آمد گواه او
مولود کرد دهر سه ولد داد هر سه روح   محمود کرد دهر دو سرا در ولاء او
لاکام در کلام ادا کرد کام را   مدح و درود داد و سلام و دعاء او

صلوا و سلموا الکلام محمدًا
وادعوا و حامد و السلام محمدًا

در همدم در دو در سه گر کلام صدر   در مدح اهل صدر کمار دا امام صدر
اما ولاء صدر در اول سواد مدح   مصدور ور داده املاء آماد کام صدر
که اول و دو دم رسل مدعو دوم دو   آمد دراء صدر رسول او امام صدر
در وسط لامع آمده مر اسم او صدور   اعلام داد در عدد اهل کلام صدر
صدر دگر عمر سر اهل صدور دهر   آمد هم اهل صدر ملل هم کرام صدر
او دور کرد اسم الم داده دل وصول   در عالم اسم عدل علم کرد کام صدر
صدر دگر که داد رسل وار علاک را   آرام دهر مر همه دار السلام صدر
داده سر علم عمل اسم او وصول   در علو عدّ هر همه دار السلام صدر
صدر دگر که آمده ملک به احکم   هم داد رهام ورا هم همام صدر
گرار سر عطسه آدم همسال کو   داده مراد کام اهم را مرام صدر
دامار علم و کوه عمل کو هر حکم   مدرار مهر ماه دل و مهر دوام صدر

علامهٔ علوم اسد اللهٔ کام گار
سردار هر دو ملک سر اهل هر دو دار

هر روح کو محامد او کرد ورد کام	روح و ملک مکارم او ورد کام کرد
هر روح را که ماه محامد طلوع داد	الهام صدر لامع او مهر دام کرد
کام ورا اگر و سوا احمد حصر کرام	در دل کلام حمد صمد را امام کرد
در سر هوای حمد احد کرد ماه داد	در دل هوای حمد صمد کرد عسام کرد
داوار هر دو دار که ادرار عسام او	محصول سهم هر همه موصول کام کرد
او داد سلک در و گهر صدر نظم وسط	او سمط در گلو گه لعل وسام کرد
که داد کام و سر سهم که عسر و که علال	که داد مال در هم که اهل دام کرد
کس را سرور دل سر دار السرور داد	کس را امر و ردل در دار الملام کرد
کس را محل مدارک دار الهموم داد	ماوای کس ممالک دار السلام کرد
سحر حلال کرد الهداد را کلام	در کام دل کلام سوا احمد حرام کرد

آموده دار کام محامد آله را
در کام حمد راه مده ماسواه را

دالاملک که ملک ممالک ولاء او	هر هم ملوک ملک دو عالم گدای او
معلوم علم او همه اسرار صدر ماه	حاصر علوم ما همه در سر دای او
کو وهم ما رود دره درک کمال او	کو حس ما رسد در ستر علای او
اعطای او مکرم ادرار ما همه	ما هر همه معطل ماهور را داو
کس را که راه داد در آورد در ارم	کس را که کرد گمره اسلام وای او
هر کس که امر مرسل عالم مطاع کرد	دار السلام داد مراد هوای او
مرسل محمد اهل رسل داور امم	کامد سر عساکر آدم لوای او

۷۸۶

اول طلوع کرد سحرگاه مهر دار — در مطلع کلام دلم حمد کردگار

دل را کلام حمد صمد اطلاع داد — اسرار اصطلاح محامد صلاح کار

روحم کلام حمد صمد ورد کرد کام — کام اداء حمد احد کرد ورد دار

مولا ممالک دو سرا داور دو ملک — دادار هر دو عالم و دارای هر دو دار

معمار ملکهای دل و کام و صدر و روح — علام سرها دد و دام و مور و مار

در هالهٔ هوا دهد او مهر و مه کلاه — در ساعد کلا گل و لاله دهد سوار

گه سور در دل آرد و گه روح و گه سموم — گه درد سر کمار دو گه داء و گه و مار

گه حلم و گه ورع دهد و گه صلاح و مهر — گه حرص و گه حسد دهد و گه مراد عار

در دور عصر کرد که در گاه سال و ماه — مر مهر و ماه داد مساء و سحر مسار

کس را در امر عاس علم کرد اهل داد — کس را در امر آص علم کرد اهل دار

کس را گداء دار دو در کرد هر سه حال — کس را حطام داد سه گه کرد کامگار

لا ارحم المراحم الا هو الاحد

لا اکرم المکارم الا هو الصمد

هر دل اداء حمد صمد ورد کام کرد — طاوس سدره یاد م ادهم کلام کرد

۵-۱۱

۶۸۶

کلام امداد

۶۵

۱۳ ۱۹

25.